

Ensi- silmäys Karjalaan

Äitini sai kevään kuluessa idean Karjalaan lähtemisestä. Hän halusi näyttää meille lapsille pappamme Veikko Muurisen ja hänen sisarustensa kotipaikkoja. Olin alusta lähtien innostunut matkasta, sillä kiinnostus omaa sukua kohtaan oli herännyt jo aikaisemmin.

Niinpä lauantaina 5. kesäkuuta heräsimme aamuviideltä, ajoimme kotoamme Pohjois-Helsingistä keskustaan Kiasman eteen ja nousimme

hienoon bussiin, joka lähti kuljettamaan meitä ja suurta joukkoa muita karjalaisia Kuolemajärven maisemiin. Perheestämme matkalle osallistuivat minun lisäksi äitini Paula Muurinen-Ignatius, isäni Aulis Ignatius sekä pikkuveljeni Heikki. Kotiin jäivät isosiskoni Karoliina ja nelivuotias pikkuveljeni Aapo.

Muutaman tunnin ajomatkan ja parin pysähdyksen jälkeen selvisimme rajalle. Suo-

men puolella passimme katsastettiin sisällä bussissa, kun taas Venäjän tullista saimme leimatkin passeihimme. Sekä menettä paluumatkalla ollessamme rajan toisella puolella, leimojamme muistettiin tarkastella useampaan otteeseen. Olimme ilmeisesti niin mieluisia vieraita venäläisille, että he halusivat pidätellä meitä mahdollisimman kauan omalla puolellaan!

Muurilassa

Matka tullista jatkui Viipurin kautta eri kyliin, jäimme pois kyydistä Muurilassa. Osuimmekin juuri sopivasti oikean talonpaikan kohdalle, ja löysimme rakennuksen kivijalan nopeasti. Paikalle pystyi helposti kuvittelemaan keltaisen talon ja navetan. Pihan olemassaolosta kertoivat kuusiaita ja pensaat. Hyttyisiä oli paljon ja

koska aikaa oli melko vähän, lähdimmekin tuota pikaa meren äärelle.

Aikamme rämmittyämme kosteikossa löysimme tien rantaan. Siellä oli vielä hieman hienonhienoa hiekkaa jäljellä. Söimme eväitä katsellen samalla kaunista Suomenlahtea. Nappasimme muutamia sileitä rantakiviä muistoiksi mukaamme ennen lähtemistä takaisin tien varteen bussin luo.

Päivän päätteeksi matkasimme Kuokkalaan hotelliin. Hotellin huoneet olivat todella siistejä ja hienoja, ja hissikin oli aivan äänetön. Ruokapuolta ei valitettavasti voi kehua samalla tavalla, mutta kyllä sieltä jotain löytyi vatsantäytteeksi.

Kirkolla ja Viipurissa

Aamulla syötyämme ja pakattuamme tavarat lähdimme Kuolemajärven kirkolle. Kir-

kon paikalla pidettiin juhlatilaisuus 60 vuoden takaista evakkoa muistellen. Kirkolliseen osuuteen kuului ehtoollinenkin, ja tilaisuutta seurasivat kirkkokahvit.

Hyvästeltyämme kirkon paikan ja järven matka jatkui kohti Viipuria.

Viipurin torilta etsimme neljä maatuskaa, joihin rupalamme opposivatkin vallan

mukavasti. Varkaita ja kaupustelijointa oli runsaasti, joten nukkeostostemme ja lyhyen kaupahallikierroksen jälkeen menimme takaisin autolle. Oli harmi katsella vanhoja, hienoja ra-

kennuksia, jotka oli rikottu ja jätetty ränsistymään. Nekin kertoivat omaa tarinaansa entisistä ajoista.

Kotimatkamme sujui jouduisasti. Pysähdyimme Sorvalissa ja tax freessä tullitarkastusten lisäksi. Kävimme syömässä illalla Shell-Amiraalissa Suomen puolella. Jouduimme kotiin yhdentoista aikoihin. Viikonloppu Karjalassa oli onnistunut, olisi tosin ollut hauskaa, jos olisi ollut vielä enemmän aikaa tutustua paikkoihin. Monta paikkaa jäi vielä tutkimatta, joten voisin lähteä uudestaan matkalle riemumielin. Ja seuraavalla kerralla ostan sen torin isoimman maatuskan, joka jäi vielä rajan toiselle puolen!

Magdaleena Ignatius

Magdaleena Ignatius 13 v ja yksitoistavuotias veljensä Heikki Muurilan rannassa.